

## **GOD IS LIEFDE, EN TOCH ZIJN WE BANG**

*God is Liefde, en dat alleen is waar, zegt de Cursus. Het doel van het pad van de Cursus is om ons weer helemaal terug te voeren naar Hem. Zelf heb ik al vaak gevoeld hoe ontzettend groot mijn verlangen is om helemaal thuis te komen bij Hem, om me weer helemaal met Hem te verenigen. Maar... als ik heel eerlijk ben, dan zie ik ook dat er weerstand is. Dan komt een ongrijpbare angst op en laat ik me maar al te graag afleiden. Hoe kom je verder? Die vraag is niet alleen voor mij van belang, maar voor iedereen. Dit artikel gaat over de weg die de Cursus daarin aangeeft.*

### **We zijn alleen gelukkig bij God**

In het Tekstboek staat een indrukwekkende paragraaf over onze terugkeer naar God: 'De staat van genade'(T7.XI). Hier lezen we:

'Een Zoon van God is alleen gelukkig wanneer hij weet dat hij bij God is' (T7.XI.2:6).

Het woord 'weet' is hier belangrijk. We *zijn* immers bij God, nu en altijd. Maar we *weten* het niet, daar gaat het om. Dat weer *weten* is de terugkeer. Verderop in de tekst staat:

'Iedere Zoon die terugkeert naar het Koninkrijk met deze les in zijn hart, heeft het Zoonschap genezen en God dankgezegd. Ieder die deze les leert is de volmaakte leraar geworden...' (T7.XI.4:3,4).

Wat is de les die we moeten leren? Gods Liefde in onszelf herkennen. Wanneer we weten dat we bij God zijn, kunnen we Zijn Liefde doorgeven aan anderen. Voor ons eigen geluk, en voor de genezing van het gehele Zoonschap, is er maar één weg te gaan: terugkeren naar onze Bron, naar onze God die Liefde is.

### **Waarom zijn we bang voor een liefdevolle God?**

Ik wil beslist aannemen dat God liefdevol is. En in eerste instantie lijkt het er ook helemaal niet op dat ik bang ben voor God. Hoezo bang? Ik zong al op mijn achtste jaar in het meisjeskoor in de kerk... En ben ik niet al tien jaar bezig met de Cursus? Toch maakt de Cursus heel duidelijk dat we allemaal bang zijn voor God, ook al hebben we dat grotendeels ontkend. En dat kunnen we simpelweg weten doordat we denken hier te zijn, in een lichaam in de wereld. Als we niet bang zouden zijn voor God, zou er geen enkele reden zijn weg te lopen van huis, naar een vreemd, ver en kil land. We zijn allemaal verloren zonen en dochters, in onze eigen gedachten.

De Cursus reikt een duidelijke weg aan om God weer te bereiken. Die weg is niet zozeer dat je probeert je te herinneren dat je bij Hem bent. Bidden, zingen, Gods lof prijzen: dat kan allemaal heerlijk zijn (ik doe het graag!), maar volgens de Cursus lost dát het probleem niet op. Wat wél helpt, is je bewust worden van de blokkades (onware gedachten en overtuigingen) in jezelf om Gods aanwezigheid te kunnen ervaren. Wanneer je blokkades verdwijnen, daagt de waarheid vanzelf. Maar om de blokkades te laten verdwijnen is jouw actieve medewerking nodig. Zolang jíj niets doet, gebeurt er niets.

De weg van de Cursus naar God is in het kort:

- De angst voor God in jezelf erkennen en herkennen
- Je bewust worden van alle valse Godsbeelden in jezelf, waardoor je vergeten bent dat God Liefde is en anders niet
- Hulp vragen aan je innerlijke leraar, Jezus of de Heilige Geest, om die beelden stuk voor stuk los te laten

### **Toegang krijgen tot onbewuste beelden**

Volgens de Cursus dragen we allemaal valse Godsbeelden met ons mee, of we ons dat nu bewust zijn of niet. Soms hebben die beelden zich buiten ons gemanifesteerd, bijvoorbeeld doordat we ze hoorden in de kerk van onze jeugd. Maar het is belangrijk te beseffen dat dat niet altijd zo is. Ook wie niet gelovig is opgevoed, nooit met een kerk of religie te maken heeft gehad of heel goede ervaringen heeft (gehad) met een vroegere of huidige kerkgemeenschap, draagt onbewuste angstbeelden van God met zich mee. De eerste stap is je daarvan bewust te worden. Pas dan kan het gecorrigeerd worden.

Om ons te helpen toegang te krijgen tot ons onbewuste, besteedt de Cursus veel aandacht aan uitleg van het denksysteem van het ego. Hoe het ego over God denkt, dat is hoe wij over God denken. Want wij identificeren ons met het ego. Dat moet tot in de wortel gezien worden, want alleen dan kan het worden losgelaten.

Wij denken dat wij ons afgescheiden hebben van God. Dat betekent dat wij een eigen, vreemde wil hebben gemaakt, die strijdt met Gods Wil. Wij 'wilden' niet meer bij Hem zijn, maar los van Hem, buiten onze Bron. Nu zien wij dus een strijd tussen onze eigen wil en Gods Wil. Afgescheiden van God willen we onze 'eigen dingetjes' doen. Dat willen we elk moment opnieuw, wanneer we voor afscheiding kiezen.

Vanuit het ego denken wij dat dit werkelijk kan en zo gebeurd is. Dat is het idee van zonde: het is ons gelukt onszelf te veranderen en te 'herscheppen' volgens ons eigen idee, in plaats van volgens Gods Wil. De Cursus legt uit dat het idee van zonde altijd leidt tot de ervaring van schuld. We voelen ons schuldig omdat we denken dat we God moesten vernietigen om dit 'individuele bestaan' te verkrijgen. Onze 'vernietiging van God' projecteren we op God: nu denken we dat Hij wraak wil nemen en óns vernietigen. Een vreselijke straf wacht ons voor onze zonden, en die hangt voortdurend als een zwarte schaduw boven ons hoofd. Het idee van zonde - van het maken van een vreemde, eigen wil - leidt dan ook onvermijdelijk tot angst voor straf, en meer specifiek voor een straffende God.

### **De diepgang van de Cursus**

Die beelden van God zitten dus allemaal in ons. Zoals gezegd zitten ze meestal in ons onderbewuste. Door de uitleg van de Cursus hierover kunnen ze naar boven komen, zodat ze geheeld kunnen worden. Het is duidelijk dat de informatie die de Cursus geeft over het denksysteem van het ego erg diepgaand is, dieper dan wij meestal gewend zijn te gaan. Bovendien is het nogal confronterend. Het is eigenlijk maar een naar en vervelend verhaal, over dat ego van ons dat de strijd aangaat met God – een strijd op leven en dood. We lezen allemaal veel liever prachtige teksten over God die Liefde is, en over onze eigen werkelijkheid als liefde (en die staan óók in de Cursus). Veel studenten voelen dan ook weerstand om de 'donkere' delen van de Cursus tot zich te nemen. Maar wat deze informatie met mij doet, is dat ik eindelijk begrijp hoe het zit. Ik begrijp nu waarom ik enerzijds heel goed weet dat God Liefde is en dat ik zo graag naar Hem toe wil, en anderzijds soms niet verder kom op mijn weg naar Hem. Ik weet nu dat er een onzichtbare hand is die mij dan tegenhoudt: mijn eigen onbewuste Godsbeelden van angst en straf. En nog een stap verder:

die angstbeelden zal ik vasthouden zolang ik wens dat mijn wil anders is dan die van God. Zolang ik – al is het maar een heel klein beetje – mijn ‘eigen dingetje’ wil blijven doen. Nu ik dit onderken, kan ik eindelijk verder komen.

### **Je beelden gaan loslaten**

Wanneer je het pad van de Cursus gaat, word je door je innerlijke Leraar op een weg gevoerd die naar God leidt. Dat gaat geleidelijk en stap voor stap, want anders zou de angst te groot worden. Die weg manifesteert zich in je dagelijkse leven, in relaties en situaties die je tegenkomt. Dat houdt in dat je angstbeelden één voor één opdoemen. Je beelden manifesteren zich ‘buiten je’ en zo worden ze zichtbaar voor je. De informatie die de Cursus geeft over het ego dient ervoor om deze beelden als zodanig te kunnen herkennen, en te weten dat het oude, onware beelden zijn die je los mag laten. Daarom is studie van de Cursus belangrijk.

Dat loslaten doe je door naar die beelden (gedachten of overtuigingen) te kijken, terwijl je je verbindt met je innerlijke Leraar, Jezus of de Heilige Geest. Door die verbinding schiet je er niet ín, maar blijf je er los van staan en kijkt alleen maar. Je verbindt je met een hogere instantie in jezelf (je Leraar), wat nodig is voor de correctie. Wanneer je kijkt en besluit niet meer te willen vasthouden aan die beelden, komt de genezing vanzelf, daar hoef je niets voor te doen. Wat je zelf moet doen is je bewust worden van wat er in jou gebeurt, ernaar kijken met je Leraar en *bereid* zijn ze los te laten. Dat is jouw actieve medewerking die noodzakelijk is.

Nu lijkt het misschien dat we helemaal niet zo vaak Godsbeelden tegenkomen. Maar in feite komen we God – én onze beelden van God – veel meer tegen dan we denken. Volgens de Cursus is *elke* relatie die we hebben (uiteenlopend van een korte ontmoeting tot een levenslange relatie) een afspiegeling van hoe wij denken dat onze relatie met God is (zie bijv. T27.VII.15:7-16:2).

Wanneer je weet dat je bij God bent, zul je in elke relatie met een ander verbinding ervaren. Hoe de uiterlijke vorm ook is, en hoe de ander zich ook opstelt. Je ervaart eenheid en ziet Christus in hem of haar. Wanneer je echter denkt dat je afgescheiden bent van God, dan zul je in al je relaties een of andere vorm van afscheiding ervaren. (En het is goed te beseffen dat afscheiding vele vormen kan aannemen, en dat sommige heel subtiel zijn.) Wanneer je dus wilt weten hoe je werkelijk over God denkt, hoef je alleen maar eerlijk te kijken naar hoe je werkelijk over anderen denkt, en hoe je ontmoetingen en relaties met anderen zijn! En het is geen enkel probleem meer om al je onware, angstige Godsbeelden boven tafel te krijgen. Wanneer je boos bent op anderen of conflicten hebt, ben je boos op God en ervaar je een conflict met Hem. Wanneer je bang bent voor relaties en voor intimiteit, ben je bang voor God en voor Zijn nabijheid. Je denkt dat je Hem hebt aangevallen en dat Zijn Aanwezigheid je bedreigt. Wanneer je je alleen voelt of in de steek gelaten, denk je dat God jou in de steek laat. Daarmee projecteer je dat jij Hem in de steek laat op het moment dat je kiest voor afscheiding. En wanneer je in relaties controle wilt houden of anderen manipuleert, dan wil je God laten zien dat jouw ‘eigen’ wil sterker is dan de Zijne.

Dit zijn allemaal heel menselijke, herkenbare gevoelens. Dat zegt genoeg over hoe wij over onze relatie met God denken. En dan helpt het niet dat we bidden, halleluja zingen of Gods lof prijzen. Daarmee dekken we onze werkelijke gevoelens over Hem alleen maar af, en zolang we dat doen kunnen ze niet genezen. Het enige wat helpt is om heel eerlijk hiernaar te kijken, zonder oordeel of schuldgevoel, en dan anders te kiezen. Vervolgens kan onze Leraar ons verder voeren, tot we helemaal bij God zijn.

### **Het laatste stukje van de reis**

Met elk onwaar beeld van God dat je in jezelf tegenkomt en loslaat, word je verder geleid en kom je steeds dichterbij Hem. Uiteindelijk kom je bij het laatste stukje van je reis, bij de kern

van de zaak. Dat is het moment om onomwonden je eigen vreemde wil onder ogen te zien. Te kijken naar je wens om je los te maken uit de Bron en in illusies te leven. De neiging vast te houden aan onze ‘eigen’, vreemde wil is echter bijzonder hardnekkig – en ik spreek hierbij beslist uit eigen ervaring. Het speelgoedje van ons ‘eigen ding’ doen laten we ons niet zomaar afpakken! We denken lange tijd dat we bereid zijn de prijs van deze ‘zonde’ te betalen. Maar deze prijs is verschrikkelijk hoog. Wanneer je dat inziet, wordt het tijd om, samen met je Leraar, deze vreemde wil helemaal onder ogen te zien, en te besluiten hem te laten gaan, voorgoed.

‘Hoelang, o Zoon van God, wil je nog doorgaan met het spel van de zonde? Zullen we dit scherpgekante kinderspeelgoed niet eens afdanken? Hoe snel ben je bereid naar huis te komen? Vandaag misschien? Er is geen zonde. De schepping is onveranderd. Wil jij je terugkeer naar de Hemel nog steeds tegenhouden? Hoelang nog, o heilige Zoon van God, hoelang?’ (WdII.4.5)

Wanneer je ontdekt dat die vreemde wil je inderdaad *vreemd* is, echt wezensvreemd, dan kun je hem tenslotte laten gaan. Want dan beseft je dat dit niet is wat je *wé*rkelijk wil. Het is niet wat je hart wil. Je hart wil bij God zijn. Door dat in te zien, wordt het speelgoedje van de afscheiding van nul en generlei waarde. Dan kun je het zomaar helemaal loslaten. God heeft ons nooit zijn Wil opgelegd. Hij heeft ons Zijn Wil *gegeven*, toen Hij ons schiep zoals Zichzelf. Onze wil *is* Zijn Wil, Zijn Wil is de onze. Ze vallen volkomen samen. Wanneer we dit ten volle beseffen daagt de Godsherinnering vanzelf. We keren terug naar huis, moeiteloos, want het was waar we altijd al waren.

### **Terugkeren in de Goddelijke Bron**

Ik ben vele weerstanden tegengekomen op mijn reis naar God. Maar er zijn ook andere ervaringen: momenten dat ik heel diep zakte in de volkomen liefdevolle Bron die God is. Zo diep, dat er geen enkel onderscheid meer was tussen Hem en mij. Geen denken meer, geen waarneming, alleen een ervaring die niet te beschrijven is. En ik wist dat ik de allerliefste en allerkostbaarste schat had teruggevonden die ik ooit heb gehad en voor altijd zal hebben. De vreugde die me dat geeft is met niets te vergelijken. Er *is* niets anders dan dit. En dus weet ik nu dat het waar is wat de Cursus zegt, voor iedereen, voor altijd:

‘Een Zoon van God is alleen gelukkig wanneer hij weet dat hij bij God is.’